

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ

ว่าด้วย จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา จึงเป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยทักษิณ และปรับปรุงกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยทักษิณ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยทักษิณ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“คณาจารย์” หมายความว่า คณาจารย์ประจำตามความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามความในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

จรรยาบรรณ และการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ เป็นประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรี และส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณ เกียรติฐานะของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงประพฤติปฏิบัติตนตามแนวปรัชญาของมหาวิทยาลัย “ปัญญา จริยธรรม นำการพัฒนา”

ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องรักษาและปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง และวิชาชีพ

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ความชอบธรรม และหลักวิชาการ โดยไม่โอนอ่อนต่ออิทธิพลใดๆ

ข้อ ๑๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

การประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการวิชาชีพนั้นได้ส่งลงโทษในชั้นความผิดร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีความรับผิดชอบ เสมอภาค และปราศจากอคติ

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง และสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันสมควร

การละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คู้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือในหน่วยงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๑๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ถูกต้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี และถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องไม่กระทำการล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ฉันทชู้สาวกับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงานซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน หรือกับผู้ที่มีคู่สมรส

ข้อ ๒๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

การนำผลงานทางวิชาการ หรือผลงานที่แสดงความชำนาญการหรือเชี่ยวชาญของผู้อื่นมา เป็นผลงานของตนโดยมิชอบ เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นการผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

ข้อ ๒๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ หรือระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษา ประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และ เมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายังยืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนิสิต ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๒๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป และไม่กระทำการใดๆ อันจะนำไปสู่การเสื่อมเสียชื่อเสียง และเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงให้บริการต่อนิสิต ผู้รับบริการ และประชาชนผู้มา ติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน หากเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อ หน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมี มูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากนิสิต ผู้รับบริการ และประชาชน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับ ประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้ มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนิสิต ผู้รับบริการ หรือ ประชาชน เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นการผิด วินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องรักษาความลับของนิสิตและผู้รับบริการ การเปิดเผยความลับโดยมิชอบของนิสิต และผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือ จากความไว้วางใจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นิสิต ผู้รับบริการ หรือประชาชน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณ อย่างร้ายแรง และถือเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนต่อนิสิต ผู้รับบริการ และประชาชน อย่างเหมาะสม และถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

การล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับนิสิตของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีใ้คู่ สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณคณาจารย์

ข้อ ๒๘ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามหมวด ๑ ส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๔ แล้ว คณาจารย์พึงปฏิบัติตนดังนี้

(๑) สอนนิสิตอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนิสิตอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม การสอน หรืออบรมนิสิตเพื่อให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดที่รู้ถือว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และถือเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๒) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตและบุคคลทั่วไป ทั้งด้านส่วนตัวและการงาน

(๓) ปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด

(๔) ศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๕) ใช้ความรู้ความสามารถให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

(๖) มีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานวิจัย ตามแนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัยที่สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ หรือองค์กรวิชาชีพกำหนด

หมวด ๒

การส่งเสริมจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๙ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับพึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาให้ผู้ใต้บังคับบัญชาประพฤติตนอยู่ในกรอบของจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๐ ให้สภาคณาจารย์และพนักงานมีหน้าที่ในการส่งเสริมและติดตามการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ ตลอดถึงการรับเรื่องร้องเรียนการกระทำผิดจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๑ ให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนสภาคณาจารย์และพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการส่งเสริมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณ ซึ่งแต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) รองประธานกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากรองอธิการบดีที่กำกับดูแลงานด้านทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย หรือผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย

(๓) กรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้แทนผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย สายคณาจารย์ ในคณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลประจำมหาวิทยาลัย จำนวนหนึ่งคน

(๔) กรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้แทนผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน ในคณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลประจำมหาวิทยาลัย จำนวนหนึ่งคน

(๕) กรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากคณาจารย์ที่ได้รับการเสนอชื่อจากสภาคณาจารย์และพนักงาน จำนวนหนึ่งคน

(๖) กรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่มีไขคณาจารย์ที่ได้รับการเสนอชื่อจากสภาคณาจารย์และพนักงาน จำนวนหนึ่งคน

(๗) กรรมการที่มีคุณวุฒิด้านกฎหมาย ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย สายคณาจารย์ที่ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการประจำคณะนิติศาสตร์ จำนวนหนึ่งคน

(๘) กรรมการที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานวิชาการ ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากที่ประชุมหัวหน้าส่วนงาน จำนวนหนึ่งคน

(๙) กรรมการที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานอื่น ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากที่ประชุมหัวหน้าส่วนงาน จำนวนหนึ่งคน

ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารกลางและทรัพยากรบุคคลเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งให้ผู้ปฏิบัติงานด้านนิติการของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

กรรมการตามความในวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกลงดำเนินการทางจรรยาบรรณมาก่อน

คณะกรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) จัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง และประสานงานด้านการส่งเสริมจรรยาบรรณกับหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

(๒) รับเรื่องร้องเรียน พิจารณา และวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

(๓) รายงานผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการ หรือกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการ หรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการแทน ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณครบวาระการดำรงตำแหน่ง แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ ได้มาซึ่งคณะกรรมการชุดใหม่ ให้คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งใหม่

ข้อ ๓๕ การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ อาจมอบหมายให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมแทนก็ได้

การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หากมีการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรรมการคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ หรือมีกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเรื่องที่พิจารณา กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม กรณีนี้ให้ถือว่าคณะกรรมการจรรยาบรรณประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๖ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ ถ้ามีความเห็นแย้งของกรรมการให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และหากกรรมการเสียงข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือ ก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๓๗ การขอให้ดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำโดยผู้รู้เห็นเหตุการณ์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้กล่าวหา ผู้บังคับบัญชา หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณก็ได้

ข้อ ๓๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควร หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าได้ประพฤติดิจจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางจรรยาบรรณตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

กรณีการประพฤติดิจจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือความผิดวินัยร้ายแรงด้วย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย โดยมีต้องดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

การดำเนินการทางจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบเรื่องที่ถูกลกล่าวหา และมีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตนได้ และต้องให้ความคุ้มครองแก่ผู้กล่าวหาหรือพยาน โดยเฉพาะนิสิตด้วย

นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้กระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณเป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับการดำเนินการทางวินัยโดยอนุโลม

ข้อ ๓๙ การดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อ ๓๘ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณา และวินิจฉัยไปตามพยานหลักฐาน และพฤติการณ์ อย่างเป็นธรรม กรณีมีเหตุผลความจำเป็นอาจพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม หรือพิจารณา หรือให้ความเห็นเบื้องต้นต่อกรณีการประพฤติดิจจรรยาบรรณและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อวินิจฉัยก็ได้

ให้คณะอนุกรรมการตามความในวรรคแรก ประกอบด้วย หัวหน้าส่วนงาน หรือหัวหน้าฝ่าย หรือหัวหน้างาน หรือผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา เป็นประธานอนุกรรมการ และให้มีอนุกรรมการอีกอย่างน้อย ๒ คน ซึ่งอาจเป็นรองหัวหน้าส่วนงาน หรือประธานสาขาวิชา ต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ที่

คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควร ทั้งนี้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเรื่องที่พิจารณา

เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้วินิจฉัย และมีมติว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณข้อใด และสมควรได้รับการดำเนินการอย่างใดแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดีดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น

กระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณของคณะกรรมการจรรยาบรรณจะต้องแล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกิน ๖ เดือน กรณีครบกำหนดแล้วยังไม่แล้วเสร็จ ให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อขอขยายเวลาดำเนินการออกไปอีกได้ไม่เกิน ๖ เดือน

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๔๑ การดำเนินการทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๔๒ การตักเตือน ให้ผู้บังคับบัญชาทักเตือนด้วยวาจา โดยแจ้งให้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณได้ทราบด้วยว่าการกระทำใดที่เป็นความผิดจรรยาบรรณ และให้บันทึกการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบหนังสือรับการตักเตือนท้ายข้อบังคับนี้ไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๔๓ การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้เก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๔๔ การทำทัณฑ์บน ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณ หรือรายละเอียดของการประพฤติผิดจรรยาบรรณไว้ให้ชัดเจนตามแบบหนังสือทัณฑ์บนท้ายข้อบังคับนี้ และให้ผู้บังคับบัญชาเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๔๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๔๖ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดเมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย ละเลยไม่ดำเนินการทางจรรยาบรรณหรือวินัยตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางจรรยาบรรณหรือวินัย ให้ถือว่าเป็นผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๗ ให้บรรดาการพิจารณาเพื่อวินิจฉัยกรณีการประพฤติผิดจรรยาบรรณของ
ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการ เป็นไปตามขั้นตอนกระบวนการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(ศาสตราจารย์ ดร. จรรย์ จันทักขมา)

นายกสภามหาวิทยาลัยทักษิณ

หนังสือรับการตกเตือน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประเภท

.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามข้อ.....

แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมี

กรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณกล่าวคือ

.....

.....

.....

ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณไม่ร้ายแรง และเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้ง

แรก สมควรได้รับการตกเตือน ซึ่งข้าพเจ้าได้รับคำตกเตือนจาก.....

ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในเหตุการณ์ที่ได้กระทำดังกล่าวข้างต้นแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกต่อการประพฤติผิด

จรรยาบรรณดังกล่าว และจะสังวรไม่ประพฤติผิดจรรยาบรรณเช่นนี้อีก และจะรักษาจรรยาบรรณเคร่งครัดอยู่

เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหนังสือตกเตือนที่ให้ไว้นี้ ขอให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทาง

จรรยาบรรณ หรือวินัยแก่ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

(ลงชื่อ) ผู้รับการตกเตือน
(.....)

(ลงชื่อ)พยาน
(.....)

(ลงชื่อ)พยาน
(.....)

หนังสือทบทวน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประเภท
.....ตำแหน่ง.....สังกัด

.....มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณของ
ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามข้อ.....แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย จรรยาบรรณของ
ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณกล่าวคือ

.....
.....
.....
จึงขอทำทบทวนให้ไว้ต่อ.....ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ว่า ข้าพเจ้าจะไม่
ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานใน
มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ เช่นนี้อีกตลอดเวลาที่ผู้บังคับบัญชากำหนดไม่เกินสองปี หากข้าพเจ้ากระทำการอัน
เป็นการฝ่าฝืนทบทวนที่ให้ไว้นี้ ขอให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

(ลงชื่อ) ผู้ทำทบทวน
(.....)

(ลงชื่อ)พยาน
(.....)

(ลงชื่อ)พยาน
(.....)